

Ako to vidím ja **Singapur a Bogota**

Štátnici sa dohodli na prehlbovaní spolupráce v hospodárstve, vede, kultúre a športe. Takto vyzerali správy zo služobných ciest za socializmu. Optimisti dúfali, že po dvadsiatich rokoch to bude inak. Tak, že minister zdravotníctva poinformuje, ako sa podarilo Rakúsku dosiahnuť najvyššiu úroveň zdravotníctva v Európe, prečo sa estónske zdravotníctvo posunulo z 20. na 12. miesto, keď my sme ostali na 23. mieste. Minister školstva by zasa mohol navštíviť krajiny s úspešným základným školstvom a vysvetliť pozadie úspechov Fínska, Kórey, Hongkongu či Estónska a prečo za nimi zaostávame. Minister hospodárstva by po návrate z krajín s kvalitným podnikateľským prostredím (Dánsko, Írsko, Singapur) predstavil plán na zastavenie jeho zhoršovania u nás. Je to inak. Minister hospodárstva spolu s prezidentom v októbri 2006 navštívili Singapur. Optimisti čakali, že povedia, ako sa tejto krajine podaril zázrak v ekonomike či vzdelávaní. Nepovedali. Rokovali „o možnostiach rozšírenia našich obchodných a hospodárskych vzťahov“. No dobre. Tak si teda pozrime, ako sa odvtedy vyvíja vzájomný obchod. Obrat nášho obchodu s celým svetom za prvé tri štvrtroky 2007 vzrástol o 13 percent (ŠÚSR). Pomohla naša delegácia prehĺbiť obchodnú spoluprácu so Singapurom a dostali sme sa nad túto úroveň? Nie. Obchod s ním nevidane klesol – o 25 percent! V prípade cesty exministra pôdohospodárstva do kolumbijskej Bogoty vari ani pesimisti nedúfali, že dostanú podrobné informácie o kolumbijských úspechoch napríklad v boji za vyššiu transparentnosť štátnych dotácií v agrosektore. Nevylučujem, že na oboch cestách sa dohodlo niečo užitočné. Ak však majú platcovia daní uveriť, že ministri na cestách pracujú, mala by vláda minimálne pred voľbami vyhodnocovať výsledky služobných ciest. Pomocou štatistík, nie slovnou vatou.

21. 1. 2008 | Eugen Jurzyca Inštitút pre ekonomické a sociálne reformy